

[Sundhedsministeren]

her i Tinget kan drøfte og vurdere og beslutte os med hensyn til, hvorledes vi vil organisere indsatsen på det forebyggende område og selvfølgelig også inden for alkoholområdet.

I virkeligheden kan man sige, at alkoholområdet med det lovudkast, der nu bliver sendt ud til høring, får en stærkere politisk placering i modsætning til nu, hvor Alkohol- og Narkotikarådet er administrativt fastsat.

Jeg vil også godt nævne, at Alkoholmisbrugsudvalget har peget på, at der burde kunne tildeles penge til forebyggende virksomhed i foreningens regi, dvs. til idrætsklubber, ungdomsforeninger osv. Med pengene skulle så efter betænkningens forslag følge et krav om, at der skal præsteres særlige resultater til gengæld. Jeg tror som udgangspunkt, at det er en udmærket idé. Jeg vil derfor takke for den og selvfølgelig drøfte med foreningerne, hvordan vi kan finde en farbar vej.

I år har vi på finansloven uddelt godt 3 mio. kr. til de private alkoholforeninger, foreninger, der traditionelt fortrinsvis har løst opgaver med behandling af alkoholmisbrugere. De penge er hidtil blevet uddelt uden særlig klare kriterier. Jeg er enig med betænkningen i, at der bør udarbejdes faste kriterier for, hvornår der kan gives tilskud til disse foreninger. Jeg har taget initiativ til at udarbejde sådanne nye kriterier, men det er helt klart, at foreningerne vil blive inddraget, inden vi lægger os rigtig fast.

Mange af alkoholforeningerne har i øvrigt i deres kommentarer til betænkningen oplyst, at de gerne vil inddrages mere i det forebyggende arbejde. Som jeg nævnte før, har disse foreninger først og fremmest koncentreret deres indsats på den behandlingsmæssige side, men de har altså klart oplyst, at de gerne vil være mere med og være mere aktive i selve det forebyggende arbejde.

De har selvfølgelig nogle erfaringer. Derfor tager jeg med glæde imod det tilbud, og nogle af foreningerne vil selvfølgelig også blive tilbudt repræsentation i Det Forebyggelsespolitiske Råd.

Derudover kan jeg oplyse, at i det forslag til en ny sundhedslov, som snart vil kunne fremsættes, vil den forebyggende indsats i kommuner og amtskommuner for første gang få en direkte lovhjemmel, hvad man jo også har haft mulighed for at se i det udkast til sundhedslov, som er Tinget bekendt.

Nu bliver kommunalbestyrelser og amtsråd forpligtet til med faste mellemrum at gennemgå og overveje deres forebyggelsesindsats. Det gælder også alkoholforebyggelsen, som dermed i fremtiden vil få plads på kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes dagsorden, altså igen en politisk opprioritering af emnet.

Behandlingen af alkoholmisbrugere og andre med alkoholproblemer er selvfølgelig fortsat et væsentligt element i alkoholpolitikken. I sundhedslovsforslaget vil det blive foreslået, at det fortsat er et amtskommunalt ansvar. Regeringen vil i samarbejde med kommuner og amtskommuner arbejde for, at der udvikles et nuanceret og fleksibelt behandlingstilbud, der kan dække de mange forskelligartede behov, der er.

Jeg tror, de fleste vil være enige om, at behandlingsarbejdet kan gøres mere opsøgende, og at der bør lægges vægt på en tidlig indsats og også på, at vi får nyvurderet tilbudene til kvinderne, som jo er – om jeg så må sige – et nyt problem i denne sammenhæng.

Regeringen betragter fortsat afgifter som et vigtigt alkoholpolitisk instrument, men det er samtidig en given ting, at afgiftspolitikken må ses i sammenhæng med finanspolitikken og grænsehandelsproblemerne.

Et område, hvor jeg mener der er brug for en særlig indsats, er arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedet må også bidrage til, at der på arbejdspladserne kommer til at foregå en debat om alkoholforbrug, om vaner, om skadevirkninger og om behandling med det formål at ruste den enkelte arbejdsplads til at udforme en alkoholpolitik.

Jeg har tidligere nævnt undersøgelsen fra SFI, som jo også peger på initiativer, der kan tages på arbejdspladserne.

Det er derfor min hensigt at tage kontakt med LO og DA for at se på, om vi i fællesskab kan tage nogle initiativer – ikke som forbud og diktater, men som en hjælpende hånd til, hvordan vi på den enkelte arbejdsplads kunne gøre en bedre indsats på dette sociale område.

Måske kan vi blive inspireret af arbejdet i et norsk organ, der hedder AKAN, og som blev oprettet af norsk LO og Norsk Arbejdsgiverforening. AKAN har i mange år arbejdet dels med at øge oplysningsniveauet om alkohol og narkotika, dels med at udarbejde retningslinjer og udvikle samarbejde i arbejdsmiljøet for at hjælpe arbejdstagere med misbrugsproblemer.